پیشنهاد

جان گرفتن تنورهای نذری

پیرمرد که حالا کمتر موی سفیدی روی سر و صورتش مانده دست در تنور می‌کند و نان‌های داغ را با چنگک قد بلندی که در دست دارد بیرون می‌کشد، همانطور که نان‌ها را روی میز جلوی نانوایی می‌گذارد برای چندمین بار اعلام می‌کند که امروز نان صلواتی است اما برای اینکه افراد بیشتری بتوانند از نان صلواتی به خانه‌هایشان ببرند کسی بیشتر از ۳عدد نان برندارد. مشتری‌ها هم با تکان دادن سر صحبت‌های شاطر را تأیید می‌کنند.

با آغاز روزهای ماه مبارک رمضان نذر نان صلواتی بیشتر از قبل رونق می‌گیرد و با نزدیک شدن به نیمه این ماه، تنورهای بیشتری مملو از نان‌های صلواتی می‌شوند. نان نذری یا صلواتی از سنت‌های حسنه ایرانیان است که با آغاز ماه مبارک رمضان رواج بیشتری پیدا می‌کند. نذر نان از دیر باز بین مسلمانان رواج داشته و نیت خیرات برای اموات و نذر سلامتی و...از مهم‌ترین نذرهایی هستند که باعث شده‌اند ایرانیان در روزهای خاصی از سال خصوصا در ماه مبارک رمضان و نیمه این‌ماه که مزین به میلاد امام حسن مجتبی(ع) است، شب‌های قدر و ۲۸صفر این نذر را ادا کنند. این روزها کمتر نانوایی‌ای در شهرها وجود دارد که نان صلواتی دست مردم ندهد، شهروندانی که به قصد خرید نان داغ و تازه برای سفره‌های افطار خود به نانوایی می‌روند دست خالی از نان صلواتی بازنمی‌گردند.

شاطر هر چند دقیقه یک‌بار با دادن نان صلواتی به مردم از آنها طلب صلوات برای خیرات و اموات می‌کنند و هر مشتری که نان صلواتی دریافت می‌کند زیر لب فاتحه هم نثار اموات فردی می‌کنند که نان رایگان نذر کرده است. اما نان‌های صلواتی غیراز نثار فاتحه برای اموات فرد نذر کننده، با خود نور همدلی و امید را به زندگی آنهایی می‌بخشد که جز خدا تکیه‌گاهی ندارند و سفره خالی خود را با آبرو رنگ می‌دهند. همشهریانی که در این شرایط نامساعد اقتصادی صورت خود را با سیلی سرخ نگه‌داشته‌اند و اگر نبود تنورهای نذری شاید زندگی سخت‌تر از قبل درماه مبارک رمضان برایشان مقدر می‌شد.

حالا اما در کنار نان‌های نذری و صلواتی نذرهای دیگری هم در دیگر مغازه‌ها به چشم می‌خورد، یکی با نزدیک شدن به زمان افطار یک سینی کوچک روی میزی در جلوی مغازه‌اش می‌گذارد و چند بسته خرما درون آن خالی می‌کند تا رهگذران روزه‌دار، روزه خود را با خرماهای نذری باز کنند و دیگری با آماده کردن لقمه‌های کوچک نان و پنیر می‌خواهد سهمی در افطاری همشهریانش داشته باشد، این روزها تنها نان‌های صلواتی نیستند که برای روزه‌داران آماده می‌شوند. همه ما می‌توانیم با تهیه افطاری‌های ساده سهمی کوچک در ثواب‌های این‌ماه پر خیر و برکت داشته باشیم.

شناخت روان | **دکتر علیرضا زرندی**؛ روانشناس و درمانگر پویشی

نقد و نقدورزی

رابطه آدم‌ها با یکدیگر خالی از تفاوت‌ها، اختلاف‌ها و ناهمخوانی با نظرات همدیگر نیست. پس اینکه رفتارها، حرف‌ها و حرکات یادآوری و بیان شود، گریزناپذیر است. اینجاست که بحث نقد و انتقاد مطرح می‌شود.

نقد به دیگری در روابط، یعنی اینکه من این رفتار را دوست ندارم و مایه آزار من می‌شود. نخستین نکته‌ای که در اینجا برجسته است و نیازمند دقت و البته ظرافت نقد را روشن می‌کند این است که نقد قرار است با ضمیر «من» باشد و نه ضمیر «تو». فرقش چیست؟ اینکه «تو» گفتن از نقد خارج و تبدیل به حمله می‌شود و قطعا حمله، واکنش دفاعی ایجاد می‌کند و آن‌گاه منجر به بهبود و تقویت رابطه نمی‌شود؛ نه‌تنها منجر به تقویت رابطه نمی‌شود بلکه تخریب آن را هم در پی خواهد داشت. در اینجا هدف نقد هم روشن می‌شود. نقد در رابطه با هدف تقویت رابطه است و نه تخریب، پس بهتر است با زبانی مسئولانه و مسئولیت‌پذیرانه که دلالت بر تقویت رابطه دارد، مطرح شود و استفاده از ضمیر «من» محوری‌ترین کلید آن است. گاهی بدون اینکه آگاه باشیم در قالب انتقاد، کل شخصیت فرد را زیر سؤال می‌بریم و این هم تخریب‌گر رابطه است. انتقاد به یک رفتار مشخص فرد اشاره دارد و نه اینکه کل شخصیت فرد را زیر سؤال ببرد. این دو جمله را مقایسه کنید:«تو آدم بی‌مسئولیت و قدرنشناسی هستی». «من از اینکه بابت این کار تشکر نکردی دلگیر شدم.»

اولین جمله یک حمله تمام‌عیار به کل شخصیت فرد است و دومین جمله بیانگر یک انتقاد مشخص. در واقع انتقاد کردن، اظهار یک نظر و عقیده مشخص و روشن درخصوص یک رفتار است و هدف آن اصلاح رفتار و تقویت رابطه است. اتفاقا انتقاد کردن به این شکل منجر به این می‌شود که ما طرف مقابل را از دنیای درونی خود آگاه‌سازیم و او آگاه شود که چه چیزی را دوست داریم و چه چیزی را دوست نداریم. و چه خوب است که طرف مقابل روشن می‌شود که چگونه با ما رفتار کند. البته اگر آگاه شد و رفتار را ادامه داد از دو حالت خارج نیست یا نمی‌فهمد یا نمی‌خواهد بفهمد. سؤال اینجاست ما چه کنیم؟ ما انتخاب می‌کنیم و تصمیم می‌گیریم که رابطه بااین شخص را ادامه دهیم یا نه و اگر ادامه دادیم تا چه سطحی با او همراه باشیم.

طرح: همشهری/ بهرام غروی

امتحان کن چند روزی در صیام

افطاری دادن، روحیه گذشت و ایثار و غمخواری را بین طبقات مختلف جامعه زنده می‌کند

گزارش | **مهدیه تقوی راد** روزنامه‌نگار

افطاری دادن یکی از سنت‌های خوبی است که در ماه رمضان بین مسلمانان رایج است. با همه فضیلتی که برای روزه‌داری در دین اسلام وارد شده است پیامبر اعظم(ص) می‌فرمایند: افطاری دادن به برادر مسلمان از روزه داشتن افضل است. در دین مبین اسلام نیز تأکید بسیاری به افطاری دادن شده است. در کتاب معانی‌الاخبار به نقل از پیامبر اعظم(ص) روایتی نقل شده که براساس آن «کسی که یک روز را با میل و رغبت روزه بگیرد، خداوند اگر همه زمین را به‌عنوان پاداش، پر از طلا کند و به او بدهد، هنوز ثواب او را به‌طور کامل تا روز قیامت نداده است.» یا در حدیث قدسی که پیامبر فرموده‌اند:«الصوم لی و أنا اجزی به؛یعنی روزه برای من [خداوند] است و من خودم پاداش روزه‌دار هستم». همشهری در گفت‌وگو با حجت‌الاسلام والمسلمین سیدمصطفی میرلوحی، رئیس هیأت مدیره جامعه الامام‌الصادق(ع) به بررسی ابعاد روزه‌داری و آثار اجتماعی آن پرداخته است.

خداوند متعال در همه ادیان الهی نخستین دستوری که برای عبادت عملی فرموده‌اند، برپایی نماز است و بعد از نماز یک نوع دعا و حرکت عبادی و عملیاتی از باب زکات را نیز خداوند در همه ادیان با کیفیت‌های مختلف واجب کرده است که همان روزه گرفتن است. در قرآن کریم نیز بعداز «و یوقیمون الصلاه» بلافاصله به «یوتون الزکوهٌ» اشاره شده است. براساس این آیه بندگان الهی برای اینکه نشان دهند بنده او هستند و از دستورات الهی تبعیت می‌کنند در ساعاتی از شبانه‌روز از خوردن و آشامیدن و انواع و اقسام لذت‌های زندگی دنیوی امساک می‌کنند تا نشان دهند عبد خداوند هستند. در آیه ۱۸۳ سوره بقره به وضوح اشاره است که «ای کسانی که ایمان آورده‌اید روزه بر شما مقرر شده است همانگونه که بر کسانی که پیش از شما [بودند] مقرر شده بود باشد که پرهیزگاری کنید.»

خداوند متعال در ماه رمضان نماز و عبادت و روزه‌داری را یکجا جمع کرده است به این دلیل که انسان به‌خود سختی گرسنگی و تشنگی را بدهد و با همین نخوردن و نیاشامیدن اثبات بندگی در برابر عبودیت الهی داشته باشد. در حدیثی که از امام رضا(ع)نقل شده است ؛«مردم به انجام روزه امر شده‌اند تا درد گرسنگی و تشنگی را بفهمند و به‌واسطه آن فقر و بیچارگی آخرت را بیابند.»

از انذار تا تشویق

یکی از انذارهایی که انبیای الهی برای گناهکاران و افرادی که حق مردم را نمی‌دهند، انجام داده‌اند این بوده که آنها را تهدید کرده و بترسانند که تا بتوانند به‌واسطه این انذار به فقرا و ضعفا کمک کنند. حس گرسنگی و تشنگی برای فردی که در طول سال گرسنگی و تشنگی را احساس نمی‌کند و از نظر مالی در مضیقه نیست و به انواع و اقسام مواد غذایی دسترسی دارد این است که با روزه گرفتن درماه مبارک رمضان شبیه کسانی شود که در خانه‌شان چیزی برای خوردن ندارند و با روزه گرفتن کمی از حال آنها را درک کنند. نتیجه نهایی این روزه گرفتن این می‌شود که می‌توان به داد فقرا و بیچارگان رسید و با افطاری دادن روحیه گذشت و ایثار، همراهی و همدلی، همکیشی و هم سنگری و غمخواری در بین طبقات مختلف جامعه زنده می‌شود. افراد جامعه از دارا و ندار حس می‌کنند که همه با هم هموطن و همشهری و هم‌دین و همدرد هستند و بی‌اعتنایی در بین آنها جایگاهی ندارد. همین همدلی و صمیمیت در افطاری دادن هزاران فضیلت اخلاقی گمشده یا کمرنگ شده در جامعه را زنده می‌کند و همه احساس می‌کنند که عضو یک خانواده هستند و هیچ فردی بر دیگری فضیلت و برتری ندارد.

ثواب افطاری دادن به ارحام و همسایگان

یکی از سنت‌های خوبی که در دین ما وجود دارد موضوع افطاری دادن است. افطاری دادن به چند گروه در دین ما سفارش شده است که یکی همسایه و دیگری ارحام است. همسایه اینقدر به گردن انسان حق دارد که پیامبر اعظم(ص) فرموده‌اند:«جبرئیل همواره مرا به حق همسایه سفارش می‌کرد تا آنجا که گمان کردم که به‌زودی او را در ارث شریکم کند.»در مرحله بعد اقوام و ارحام هستند و اگر فردی بتواند علاوه بر سفره افطار که برای همسایه و ارحام خود پهن می‌کند به مابقی مسلمانان نیز افطاری دهد ثواب بزرگی کرده است. یکی از راه‌هایی که می‌توان برای ارائه افطاری ساده در نظر گرفت این است که مومنان به‌دور از تجملات بخشی از مالی را که برای افطاری دادن در نظر گرفته‌اند را به افطاری دادن برای خانواده‌ها و مناطق محروم کشور اختصاص دهند تا این افراد نیز درماه مهمانی خدا بتوانند از نعمت غذای گرم بهره‌مند شوند. در روز قیامت یکی از مواردی که انسان را از گناهان بزرگ نجات می‌دهد سیر کردن شکم گرسنگان است. در آیه ۱۴ سوره بلد نیز اشاره به اطعام گرسنگان شده است، آنجا که حضرت باری‌تعالی می‌فرمایند:« أو اطعام فی یوم ذی مسغبه». همه این اقداماتی که درخصوص سیر کردن شکم گرسنگان به آن اشاره شده برای تلطیف، تذهیب نفس و بالا بردن روحیه فرد است که در عین حال باعث می‌شود مکارم اخلاق و خصال حمیده در افراد رشد پیدا کرده و در اختلاف طبقاتی نیز در جامعه به‌گونه‌ای نمی‌شود که در نهایت به شورش و عصیان طبقات فرودست جامعه بینجامد.

یکی از سنت‌های خوبی که در دین ما وجود دارد موضوع افطاری دادن است. افطاری دادن به چند گروه در دین ما سفارش شده است که یکی همسایه و دیگری ارحام است. همسایه اینقدر به گردن انسان حق دارد که پیامبر اعظم(ص) فرموده‌اند:«جبرئیل همواره مرا به حق همسایه سفارش می‌کرد تا آنجا که گمان کردم که به‌زودی او را در ارث شریکم کند»

فقیر و غنی افطاری بدهند

افطاری دادن برای همه افراد است. و اینطور نیست که فقط افرادی که از نظر مالی متمول هستند بتوانند افطاری بدهند. احکام افطاری دادن به قدری ساده و به دور از تکلف است که همه با هر درجه‌ای از توان مالی می‌توانند از این نعمت الهی فیض ببرند.آن روز که پیامبر اکرم(ص) ثواب افطاری دادن به روزه‌دار را برای مسلمانان بیان می‌فرمود، در میان آنها جمع کثیری از فقرای مهاجر بودند که از مکه هجرت کرده و در مدینه مالک چیزی نبودند و حتی جایگاه‌شان سکویی بود در کنار مسجد به نام «صفّه» که آنجا فقیرانه زندگی می‌کردند. آنها وقتی ثواب عظیم افطاری دادن به روزه‌دار را از حضرت رسول(ص) شنیدند، گفتند یا رسول‌الله! ما توانایی این را نداریم که به روزه‌داری افطاری بدهیم، چه بسا ما خودمان نیز شب‌هایی بدون شام می‌خوابیم. اینجا بود که رسول خدا(ص) فرمودند:شما خود را به ثواب برسانید هر چند به دادن نصف دانه خرما یا با دادن جرعه‌ای آب باشد. در زمان کنونی هم افرادی که توانایی بالایی ندارند می‌توانند با خرید چند عدد نان و یک قالب پنیر یا درست کردن چای در زمان افطار خود را در ثواب روزه گرفتن روزه داران شریک کنند. افطاری دادن یک عملیات اقتصادی است که فقرا احساس نکنند به آنها بی‌توجهی می‌شود و همه افراد چه غنی و چه فقیر می‌توانند در ثواب افطاری دادن شریک شوند.

زکات فطره شکرانه روزه‌داری

زکات فطره‌ای که در روز عید فطر باید پرداخت شود به شکرانه یک‌ماه روزه گرفتن است که به‌دست نیازمندان می‌رسد. در پرداخت زکات فطره و بهره‌مندی از ثواب آن نیز نیازمندان مورد توجه واقع شده‌اند. ثواب پرداخت زکات فطره اینقدر زیاد است که خداوند فرموده است ابتدا زکات فطره را پرداخت کنید و بعد نماز عید فطر را اقامه کنید. چنانچه فردی از نظر مالی در مضیقه است و دوست دارد همانند سایر روزه‌داران زکات فطره پرداخت کند می‌تواند پول زکات فطره یک نفر از اعضای خانواده را به همسر خود ببخشد و همسرش نیز این پول را به فرزندش ببخشد و این پول در بین اعضای خانواده دست گردان شود و در نهایت نفر آخر این پول را به فقیر بدهد با این کار روحیه گذشت، عطا و بخشش بین اعضای خانواده زنده می‌شود و دستی که کریم است و دستی که این کرامت را قبول می‌کند با خدا معامله کرده است. پس اصل روزه همین کریم بودن و کریم شدن است و هرچه تقوای الهی در فرد بیشتر شود فرد کریم‌تر می‌شود.

نکته

افطارهای بی‌نام و نشان

یک درس دیگر [ماه رمضان] مسئله سخت گرفتن بر خود و انفاق به دیگران است. این گرسنگی کشیدن، تشنگی کشیدن، روزه از اذان صبح تا اذان مغرب، این سخت گرفتن بر خود است. بسیاری از مردم ما به‌خودشان با روزه‌گیری سخت گرفتند و به دیگران انواع و اقسام انفاق را کردند. انسان چقدر لذت می‌برد که می‌بیند در شب ولادت امام مجتبی(ع) در نیمه‌ماه رمضان، بالای سر یک نانوایی تابلو زده‌اند که امشب به عشق امام حسن، نان از این نانوایی صلواتی است؛ هر که می‌خواهد بیاید نان ببرد. این انفاق‌هایی که در افطارها - افطارهای بی‌نام و نشان، افطارهای در مساجد -به‌وسیله همین‌گونه کارهای ابتکاری مردم ما دادند، این یک درس دیگر است، یک تمرین دیگر است. بر خود سخت بگیریم، به دیگران انفاق کنیم.

بیانات مقام معظم رهبری در خطبه‌های نماز عید سعید فطر سال ۱۳۸۶

نکته

افطاری به قدر وسع

در خطبه شعبانیه پیامبر(ص) فراوان شنیده و خوانده‌ایم که فرموده‌اند:«اگر کسی یک روزه‌دار را افطار دهد، ثواب آزاد کردن یک بنده را خدا به او اعطا خواهد کرد.» اصحاب عرض کردند: «یا رسول‌الله ما همه توانایی افطاری دادن به دیگران را نداریم.» حضرت فرمودند:«اتقواالله ولو بشق تمره، ولو بشربه من الماء؛ یعنی حتی به‌اندازه یک جرعه آب، حتی به‌اندازه یک دانه خرما، در این کار خیر سهیم باشید.» البته اینکه پیامبر فرمودند «ولو به‌اندازه یک خرما»، برای کسانی نیست که وسع مالی و توان مالی زیادی دارند. متأسفانه در جامعه، گاهی اوقات شاهد هستیم کسانی که توانایی مالی بسیار بالایی دارند، تصور می‌کنند اگر چند کیلو خرما را لحظه افطار بین صف‌های نماز پخش کنند، ثواب کامل را می‌برند، درحالی که این توصیه برای کسانی است که توانایی کمی دارند. واضح است که از متمولین سفره‌های گسترده‌تر و همگانی‌تر انتظار می‌رود. آن‌وقت همه مردم به برپایی سفره‌های ساده افطاری تشویق می‌شوند. این کار خیلی پسندیده است؛ همین که در مساجد و بسیاری از معابر شهرها و روستاها در وقت افطار، در حال زیاد شدن است. یک سفره ساده افطاری مهیا شود تا عزیزانی که شاید غذای مناسبی نداشته باشند، حداقل درماه رمضان، به‌راحتی و آبرومندانه و محترمانه افطاری ساده‌ای داشته باشند.

حجت‌الاسلام سیدحسین حسینی قمی،مدرس حوزه علمیه قم

روشنا

آنچه رضای اوست

در دعای روز دوم‌ماه مبارک رمضان آمده است پروردگارا! در این روز پربرکت مرا به رضایت و خوشنودی خویش نزدیک کن و از خشم و عذاب خود برهان. به من لیاقتی عطا کن تا خاضعانه تسلیم تو شوم و تو را از هرچه به اندیشه‌ام درآید بزرگ‌تر دانم. خدایا! در این‌ماه توفیق تلاوت قرآن را بر من ارزانی دار تا چشم‌ام به درخشش آیات‌ات منور شده، قلبم با هدایت کتابت تسکین یابد. به حق رحمت‌ات.ای رحم‌کننده‌ترین رحم‌کنندگان! آمین! خشم و خشنودی خدا، نتیجه و بازتاب عمل ماست.ماییم که با عمل‌مان، خدا را راضی می‌کنیم یا به خشم می‌آوریم.«طاعت» ما، مایه رضایت اوست و معصیت‌مان، او را خشمگین خواهد کرد.چه عذابی دردناک‌تر از غضب و نارضایی خدا؟!...و چه پاداشی برتر و بزرگ‌تر از خشنودی و رضای حق؟!پس باید موجبات رضایتش را فراهم کرد، باید با عمل صالح، کار خیر، حق‌طلبی، ایثار و اخلاص، انفاق و صدقه، طاعت و عبادت و... به خداوند نزدیک شد و رضای او را کسب کرد. و هر کس مغضوب درگاه خدا گردد، خیر و برکت از او روی گردان خواهد شد و درهای تباهی و گمراهی و عذاب به رویش گشوده خواهد گشت. به فرموده پیامبر خدا(ص): بالاترین عمل در این ماه، پرهیز از گناه است: «اَفضَلُ الأعمالِ فی هذَا الشَّهرِ الوَرَعُ عَن مَحارِمِ‌الله.» موضوع دیگر، توفیق در قرائت قرآن است. قرآن، کتاب خداوند و وحی الهی است، مجموعه آیات روشن پروردگار است. برخورد ما با قرآن نیز ممکن است در «رضا» و «سخط» الهی موثر باشد. آیا جا ندارد که از مهجور ماندن قرآن میان امت‌های اسلامی بنالیم؟امام صادق علیه‌السلام فرموده است:«قرآن، عهد خدا با خلق است و سزاوار است که هر مسلمان، به این «عهدنامه» نگاه کند و هر روز مقداری از آن را بخواند.» از خدای ارحم الراحمین مدد بخواهیم که با توفیق قرائت قرآن، زمینه عمل به آیات الهی را فراهم کنیم، تا به دیدار حق و قرب الهی و مقام «رضا» نایل گردیم. **(جواد محدثی)**

راهنما

پسری که دور دنیا را رکاب زد

مجموعه کتاب «پسری که دور دنیا را رکاب زد» داستان «تام» پسر ماجراجویی است که با دوچرخه خود دور دنیا را می‌گردد. در کتاب سوم این مجموعه تام به «آسیا» سفر می‌کند. تام، پسر ماجراجوی داستان، با دوچرخه‌اش از «سیبری» می‌گذرد و از میان سرزمین‌های سرد شمالی عبور می‌کند و راهی «ژاپن» و «چین» می‌شود. او از مردم چین و عادت‌های آنها و تفاوتی که با مردم ژاپن دارند، می‌گوید و کلمات کوتاهی مانند سلام و خداحافظ را به مخاطب می‌آموزد. مجموعه کتاب «پسری که دوردنیا را رکاب زد» از آن کتاب‌هایی است که با خیال راحت می‌توانید خواندن آن را به فرزندان بالای ۹سال خود توصیه کنید. تشویق به مطالعه کتاب در حدود هشت ـ نُه سالگی اهمیت زیادی دارد؛ زیرا سرگرمی‌های محبوب کودکان شما در این سنین می‌تواند به عادت بزرگسالی آنها تبدیل شود. داستان جالب و ماجراجویانه کتاب در کنار ارزش آموزشی بالایی که برای کودکان ۹ـ۱۲ ساله دارد می‌تواند این کتاب را به نقطه آغازی برای علاقه‌مندی کودکان‌تان به دنیای جذاب مطالعه و کتابخوانی تبدیل کند. سایت کدومو، ضمن معرفی این کتاب، توصیه می‌کند با کودکان خود درباره امکان ماجراجویی‌ها و سفرهای مختلف و علایق او در این زمینه صحبت کنید.

وکیل‌باشی | **روح‌الله بهرامی**؛ وکیل دادگستری

با کلاهبرداری اینترنتی چه کنیم؟

با گسترش فعالیت شهروندان در فضای مجازی و توسعه تکنولوژی ارتباطات، هر روز اخبار ناخوشایندی از کلاهبرداری‌های اینترنتی به گوش می‌رسد.برای اینکه با تبعات نامطلوب این پدیده نوظهور مجرمانه درگیر نشوید، حتما پیشگیری و توجه به پیام‌ها و اطلاعیه‌های پلیس فتا، نقش اصلی و تعیین‌کننده در این زمینه خواهد داشت. اما درصورتی که به هردلیل، مورد سوءاستفاده بزهکاران اینترنتی قرار گرفتید، در نخستین اقدام، موضوع را به پلیس گزارش دهید، حتی اگر کلاهبرداری، با مبالغ بسیار پایین صورت گرفته باشد. بسیاری از قربانیان اینگونه جرائم، فریب سایت‌ها و پیج‌های مروج امور اغواکننده‌ای مانند سرمایه‌گذاری‌های طلایی، ازدواج و... را می‌خورند و چون مبالغی که از دست می‌دهند چشمگیر نیست یا اینکه از تبعات حیثیتی این موضوع و اطلاع اعضای خانواده بیم دارند، از گزارش جرم خودداری می‌کنند. بهتر است بدانیم، اطلاعات شکایت شما کاملا محرمانه و شخصی است و از وظایف مأموران نیروی انتظامی، وکلا و قضات، عدم‌افشای این قبیل اطلاعات و اسرار شخصی است. از طرف دیگر، قبل از اینکه لازم باشد به دادسرا مراجعه کنید، می‌توانید بلافاصله از طریق سایت پلیس فتا و استفاده از بخش خدمات الکترونیک و ثبت گزارش مردمی، موضوع را به اطلاع متخصصان پلیس فتا برسانید. سپس درصورتی که تصمیم گرفتید شکایت خود را پیگیری کنید، با تنظیم شکوائیه به دادسرای ویژه رسیدگی به جرائم رایانه‌ای مراجعه کنید و اگر در شهر شما چنین دادسرای تخصصی وجود ندارد به نزدیک‌ترین دادسرا به محل ارتکاب جرم مراجعه کنید. درصورتی که کلاهبرداری از شما در چندین مکان متفاوت صورت گرفته باشد، به دادسرایی مراجعه کنید که بانکی که حساب بانکی شما در آن قرار دارد و کپی کارت ملی، پرینت حساب بانکی، اسکرین شات پیامک‌ها و سایر اطلاعات از تلفن همراه یا رایانه را به همراه داشته باشید.